

Wat is God?

Wat is God? Ik zie God niet als een laatste oordeel of als een laatste instantie. Het enige wat ik weet is dat ik hier en nu ben en dat ik alleen volhoud als de dingen in overeenstemming zijn met wat ik voel, als ik mezelf niet hoeft te forceren. Ik laat me niet overvragen door anderen. Uiteindelijk ben ik zelf de toetssteen, samen met mijn eigen gevormde geweten. Dat is het enige wat ik heb, ik heb niets anders. Collega's en mijn man helpen me voortdurend om mezelf te vormen, en dat is ook nodig. Anderen zijn evenzeer deel van wat misschien God is.

Het komt in de buurt van wat de mysticus Meister Eckhart over God, over het beeldloze, zegt. Volgens hem is het besef dat alles waarin wij 'god' proberen te vangen nooit god kan zijn, omdat die zich onttrekt aan alle beelden. God is niet te bevatten en te groot voor onze waarneming. Op het moment van gericht waarnemen verwordt het al tot een reductie van 'zichzelf' of, om met Eckhart te spreken, van 'haarzelf'. Dat is wat ik ervan begrijp.

Dit idee schurkt aan tegen het principe om zo min mogelijk beelden te maken en vast te leggen van God, van mensen en situaties. Onze perceptie als mens is immers beperkt en dus het beeld wat ik op basis daarvan maak ook! Dit gedachtegoed kom ik ook tegen bij Levinas en is mij dierbaar. Meister Eckhart weet het gelukkig ook niet. Daardoor voel ik me gesterkt. God, ethiek en ingrijpende keuzes – zoals voor euthanasie – gebeurt tussen mensen, daar gebeurt het. Ik kan het niet alleen, de ander ook niet. Of het nu God heet of Allah, Krishna of wat dan ook, wat we zien en waarnemen met onze beperkte vermogens, daar moeten we het mee doen.

Corine BAAR-POORT
in De reis naar binnen –
Twaalf vrouwen en de kracht van hun spiritualiteit
Ten Have